

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi január hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a rablás büntette miatt **I.rendű vádlottás társa** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.498/2011/21. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlottak által elkövetett bűncselekmény helyes megnevezése rablás büntette, melyet I.rendű vádlottbűnsegédként követett el;
- a szabadságvesztés tartamát mindkét vádlott esetében 4-4 (négy-négy) év börtönre enyhíti.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlottak vonatkozásában továbbmenően beszámítja a 2011. év október hó 4. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság I.rendű, valamint II.rendű vádlottbűnösségét a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként, fegyveresen elkövetett rablás büntetében állapította meg. Ezért mindkét vádlottat 7-7 évi börtönre és 5-5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét vádlott és védőik jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket alaposnak találta.

A jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A cselekmény elkövetése közben I.rendű vádlotta társa, II.rendű vádlottháta mögött, tőle pár lépésnyire állt. Nem szólt semmit, mindössze zsebre tett kézzel várakozott, és időnként jobbra, illetve balra tekintve figyelte az elkövetés helyszínét. A nadrágja övrészébe rejtett fegyvert nem vette elő, a pénz elvételében sem vett részt. *(I.rendű vádlott nyomozás során tett vallomása a nyomozati iratok 711. oldalán, II.rendű vádlott tárgyaláson tett vallomása a 14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldalán, tanú1 tanúvallomása a nyomozati iratok 337. oldalán, valamint a 14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldalán).*

A fenti kiegészítéssel, illetve helyesbítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, teljes körűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le, az ügy helyes megítéléséhez szükséges részleteket feltárta, ténymegállapításait kellően megindokolta.

Így kihallgatta a vádlottakon túlmenően azokat a személyeket, akik a cselekmény elkövetésének helyszínén jelen voltak, illetve az előzményekre, valamint az azt követő történésekre tudtak nyilatkozni. Beszerezte a szükséges egyéb bizonyítékokat is.

A vádlottak beismerő vallomását megerősítették **tanú1**, valamint **tanú2** szemtanúk előadásai, illetve az elkövetést rögzítő fényképfelvételek is. Az előzményekre és a cselekmény utáni eseményekre vonatkozóan tudott nyilatkozni **tanú3**, valamint **tanú4**.

A vádlottak vallomásában mindössze abban a tárgykörben mutatkozott ellentmondás, hogy ki volt a cselekmény kezdeményezője. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást annak megállapításakor, hogy a cselekmény ötlete a benzinkúton már korábban vásárlási céllal megjelent I.rendű vádlottól származott. A másodfokú bíróság megítélése szerint nincs számottevő jelentősége az ötletgazda személyének, mivel II.rendű vádlotttársa felvetésébe nyomban beleegyezett, és a cselekmény során a meghatározó szerepet is ő játszotta.

A bizonyítékok egyező tartalmán alapuló tényállás, amelyet a védelem sem támadott jogorvoslati kérelmében, a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, és cselekményük minősítése is nagyjából megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság a vádlottak elkövetői minőségének a Btk.20.§ (3) bekezdése alapján társtettesi elkövetés szerinti megállapításával.

A másodfokú bíróság által kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján az állapítható meg, hogy I.rendű vádlotta rablás összefoglalt elkövetési magatartásának kifejtésében tevékenyen nem vett részt. Nem hangoztatott fenyegetésre utaló kijelentést, tevőlegesen sem alkalmazott kényszert, erőszakot, illetve fenyegetést a benzinkút eladójával szemben. A pénz elvételében szintén nem működött közre. A megszerzett pénz utólag, már az elkövetési helyszín elhagyása után történő elosztása önmagában nem eredményezheti a társtettesi elkövetés megállapítását.

Az I.r. vádlott magatartásával tehát tényállási elemet nem valósított meg, mindössze a helyszínen történő figyelemmel segítette társa eredményes, gyors fellépését a pénz elvétele során. Jelenléte számbeli erőfölényt biztosított társa számára, hiszen II.rendű vádlottbiztonságosan számíthatott támogató fellépésre a sértett ellenállása esetén. Ezt a magatartást társtettség helyett a Btk.21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédletként lehetett mindössze értékelni. Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása is ezt az okfejtést erősítette meg, amikor azt rögzítette, hogy az I.rendű vádlott, aki II.rendű vádlottmögött szorosan állt, szándékerősítőleg hatott társára.

A kifejtetteknek megfelelően a másodfokú bíróság a társtettesi elkövetés helyett azt állapította meg, hogy az I.r. vádlott mint a Btk.21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegéd, a II.r. vádlott mint a Btk.20.§ (1) bekezdése szerinti tettes követte el a cselekményt.

Pontosítani kellett a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény megnevezését, amely a Be.258.§ (2) bekezdés d) pontjában írtaknak megfelelően nem fegyveresen elkövetett rablás, hanem mindössze a Btk. szerinti megnevezésének megfelelően rablás büntette.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket alapvetően helyesen ismerte fel.

Nem értékelhető ugyanakkor enyhítő körülményként az a védő által megfogalmazott körülmény, hogy az I.rendű vádlotta cselekményt megelőzően tudatmódosító szerek fogyasztásával - önhibáján kívül - mindössze függőségének tüneteit igyekezett enyhíteni. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a bódult állapot önhibából eredő volt, ami az I.r. vádlott terhére értékelendő súlyosító körülmény volt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az első ízben bűnelkövető vádlottakkal szemben eltúlzott mértékű szabadságvesztést szabott ki. Az enyhítő körülmények nagyobb száma és jelentősége, a beismerő vallomás, a megbánást tanúsító magatartás, a fiatal felnőtt kor, a kár megtérítése, a fenyegetéshez használt eszköz élet kioltására alkalmatlansága, valamint az I.r. vádlott bűnsegédi magatartása miatt nem indokolt a törvény szigorának alkalmazása. Figyelembe véve a hasonló cselekmények miatt folytatott ítélkezési gyakorlatot is mind speciál-, mind generálpreventív szempontból alacsonyabb tartamú szabadságvesztés is alkalmas a Btk.37.§-ában írt büntetési célok eléréséhez. A másodfokú bíróság ezért a Btk.87.§ (2) bekezdés b) pontja alapján az öt éves alsó határnál némileg enyhébb, négy év szabadságvesztést alkalmazott a vádlottakkal szemben.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó, valamint az elkövetői minőséget érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe mindkét vádlott esetében a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján beszámította az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

P é c s, 2012. január 17.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.498/2011/21. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.344/2011/7. számú ítélete folytán az abban írt változtatással 2012. évi január hó 17. napján mindkét vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

